

سۆفیزم لە شیعەرەکانی مەلای جەباری دا

پ.د. محمد احمد سعید (کەسەس جەباری)

زانکۆی سلیمانی

سکولی زمان

بەشی کوردی

پیشەکی

سۆفیتی لای مەلای جەباری ناو نیشانی توژینە وە کە یە، وە سفی و شیکارییە، ھۆکاری ھەلبژاردنی ئەگەر پیتە وە بۆئەو مەلای جەباری خەلکی ناوچەیی دیالیکتی کرمانجی خوارو وە شیعەرەکانی بە ھەورامی و توە، ھەر وە ھاتە سە و و ف و عیرفان و ەک دوو دیاردەیی بەرچا و لە کوردستاندا بە تاییەتی ھەردوو ریبازی نەقشی و قادری لە سنووری سلیمانیدا برەویان ھەبوو، کەچی مەلای جەباری لە ناوچەیی گەرمیانە و بە شیعەرەکانی کۆمەڵی ھیما و ئاماژەیی بۆئەو دوو دیاردیە کردو و ئەمەش ئەو ئەسەلمیتی کە و ەک شاعیری و خواناسیک ھەولی داو ئەو بیروبووچوونە سۆفیتی و عیرفانییە لە شیعەرەکانیدا رەنک پی بداتەو.

توژینە و ە کەش لە دوو تەوەر پیکھاتووە:

لە تەوەری یە کە مەدا کورتە یە ک لە ژیان و پە یو ەندی کۆمەلایەتی باس کراو، ھەر و ھا ھۆکاری شیعەر و تنی بە بە دیالیکتی گوران

لە تەوەری دوو ەمیشدا تیشک خراو تە سەر ئەو تیکستانەیی کە دەربری بابەتی سۆفیتی و عیرفانین....

▪ تەوهری یەكەم

مەلای جەباری یەكێكە لە وشاعیرانەى سەدەى نۆزدەهەم كە شیعەرەكانى بەدیالیكتى گۆران بەشەهە ورامییەكەى ھۆنیووتەو و ھاوچەرخی مەولەوى شاعیربوو، ناوی فەتاحە و كۆرى سەبیدمستەفای سەبیدئیسماعیلى سەبیدجانییە، لەگوندی بانگۆلى سەربەناحیەى قادرکەرەم كەرکوك لەسالى ۱۸۰۶ز ھاتوووتە دونیاو، ھەرلەوى بەفەقییەتى لای مەلارۆستەم خویندویەتى دوواتر لەكەرکوك ئەگیرسیتەو، لەمژگەوتى نایب ئۆغلو ماوئەیک ئەخوینى پاشان ئەچیتەسلیمانى، دوواتر بۆشارەكانى ھەولیر و رەواندوز و شىنۆ، دوای تەواوکردنى ھەندى خویندنى ئاینى ولۆجیكى منتیق ئەگەریتەو بۆ شوینەزاكوى، ئیدى دوای مردنى باوكى دەست لەخویندن ھەلئەگرى و بەكاروبارى خیزانەكە یەو ھەریك ئەبى، لەوسوئەدەمدا كۆمەلای مەملانئى نىوان عەشیرەتەكەى وخیلەكان سەرھەیتەدەن، لەنىوان جەبارى وخیلەكانى تردا، لەلایەن دەولەتى عوسوانییەو ھاوچەكەیان لى ئەسەنریتەو، بەناچارى بۆوەرگرتنەو ھى مولكەكەیان سەردانى ئەستانبول ئەكات ئەوئەش لەسالى ۱۸۴۲ز بوو كۆتایى بەمەملانئىكان ئەھینى.

مەلا وپرای نەبوونى خویندەوارییەكى ئەوتۆ زۆر وریاو كۆمەلایەتى بوو، بەھوى كەسییەتیەكە یەو زۆرىك لەتەنگزەوگرفتەكانى دەوروبەرى چارەسەر كردوو، دۆستایەتیەكى توندو تولى لەگەل ئەدەبىدۆستان و شاعیران و كەسایەتیەكانى ئەوقوناغەدا ھەبوو، وەك مەولەوى وشەریف چەلەوى ھەمەوئەند و مەحمودپاشای جاف (۱)

مەلای جەبارى لەسالى ۱۸۷۶ لەگوندى تاویربەرزكۆچى دووایى ئەكات تەرمەكەى ئەبەنەو ھۆشویئەزاكەى بانگۆل لەوى بەخاك ئەسپیرى

ئەو ھى دیاروئاشكرایە ئەوسەردەمەى مەلای جەبارى لەكوردستاندا قۆناغى بووژانەو ھى شیعەرى سەردەمى نالى و ھاویریكانى بوو كە بەدیالیكتى كرمانجى خواروو بەشەسلیمانییەكى بوو. دوواتر وەك قوتابخانەى شیعەرى نالى و سالم و كوردى ناسراو لەبەرەو دابوو. ھاوكات لەگەل بووژانەو ھى ئەوقوتابخانە شیعەرییەدا مەلای جەبارى ھەر بەدیالیكتى گۆران ھەورامى شیعەرى وتوو. ئەوئەش بۆكۆمەلى فاكتر ئەگەریتەو وەك

۱- دیالیكتى گۆران ھەورامییەكەى زمانى ئەدەبى ھوكمرانى میرنشینی ئەردەلان بوو و كایگەرییەكى تەواوى لەسەر زمان و ئاخاوتن و ئەدەبى بەجى ھیشتوو.

۲- دایكى مەلای جەبارى لەخیلى زەنگنە بوو زمانى ئاخاوتنى زەنگنەش گۆران بوو

.....

۳- دیالیكتى گۆران-ھەورامى خاوەنى تاییەتمەندى ئاواز و ئیقاعیكى گونجاو بوو، كە لەگەل وەسفى سروشت و بابەتى لیریكیدا گونجاو بوو

ئەمانەو ھەندى ھۆكارى تری وەك بەھیزی بەشەهە ورامییەكە وایان كردوو نەك ھەر مەلا بەلكو كۆمەلای شاعیرى تریش وەك مەولەوى و فەقى قادری ھەمەوئەند و غەمناك قەیتولى كە شیعەر بەھەورامى بەھۆننەو

شیر و تنی مه لا بهه ورامی ولاینه سوڤیگه ری وعیرفانییکه ی وای له مه وه وی کردوه که سهردانی بکات وبه یه کتر ناشنابن.
ئو شیعره سوڤیانه ی مه وه وی ووه لامه که ی مه لای جہباری به لگه ی سوڤیتی بوونیانه مه وه وی له تیگستیکی بیسارانییه وه ئه لئ :

شه وهن خه لوتهن مال بی ئه غیارهن
ئاله م گرد و تن دوس خه به ردارهن
وه لامی مه لاش به م جوړه یه بو مه وه وی:

ئیراده م ئیده ن وه ی که لپوسه وه
شه ونالین وه شن وه لای دوسه وه

سه ربورده ی ئه م شیر بویه کتر خویندنه وه بوئه وه نه گه ریته وه کاتی مه وه وی نیوبانگی مه لا ئه بیسی ئه چی بو سهردانی له گوندی تاویر به رز شه ودرهنگانی ئه بی ئه کات مالی مه لاو هاومالانی ره شمالنشین ئه بن مه وه وی بوډوزینه وه ی مالی مه لا ئه و شیرئ خوینته وه مه لاش به شیریکی خوی وه لامی ئه داته وه ئیتر به یه کترشاد ئه بن وتا به یانی به باسی ئاینی و شیر خویندنه وه وه سه رقال ئه بن ،عه لئه دینی سه جادی له میژووی ئه ده بی کوردی داو مه لا عه بدولکهیمی موده ریس له دیوانی مه وه وی دا ئه م سهردانه ی مه وه وی بو لای شیخ عه بدولره حمانی خالسی تاله بانی داوه ته قه له م ئیمه ش به کومه لی به لگه وه له روژنامه ی ژینی ژماره ۱۵۲ و ۱۵۳ ی کو تایی سالی ۱۹۷۳ شوباتی ۱۹۷۴ وه لام داونه ته وه

ته وه ری دوهم

سوڤیتی به وپییه ی (بریتیه له شار هزابون له راستییه کان ،باوه پروئیمان وقورئان وله ریگه ی سلوک ونهینی سلوکه وه له ژیرسیته ری میعراجدا دهرئه که وی له ژیربه یداغی خوادا تا گه یشتن به دوخیکی ویژدانی ته وای ئه وتو که له شه و دو بینینی ته و او داچیت واته ته سه ووف نهینییه کی مروڤایه تی زور به رزو بالایه مروڤ ئه گه یه نیته پله ی به رزی ته و او وکامل له خوداناسیدا) (۴)، هه ربه وپییه ی که بنه ماکانی ته سه ووف وه ک پاکبونه وه ی دهر وون، رووه وگه یشتن به خواو، پابه ندبوون به هه ژاری و خو به که مزانین و دوور که وتنه وه له کار وکرده وه ناشیرینه کان وهوگر بوونی دل له به زه یی وخوشه ویستی وخو به ستنه وه به ره وشتی جوان وگوفتاره کانی خواو پیغه مبه ر د(۵) ئه بینین به شیکی ئه م بنه مایانه له شیر ه کانی مه لای جہباریدا به دیی ئه کرین وه ک:

سوڤی زاده بیم توبه که رده بیم

به دن چاکئ بیم ئیمان هه رده بیم (۸)

لیره دا وه ک سوڤیه ک و سوڤی زاده یه ک خوی نیشان ئه دایان

کودی وکه لپوسی وه ههم هاوردم
 من شیخ سه نعان بیم نه زم حج که ردم
 به شه و عیبادهت وه رۆ رهفتهی را
 یا هويا مه نهوم پهی خانهی خودا (۷)

له م چهند تیکسته دا ئه وه روون ئه بیته وه که له وده قه لیریکی و عیرفانییه دا مه لاخوی چواندوه
 به شیخی سه نعان، ئه وروودا وهش له نیو کورده واریدا باس و خوازیکی ئایینی و سۆفیانیه
 له تیکسته شیعیری و بابته چیرۆکییه کاندای رهنگی دا وه ته وه، مه لاله ئه و په پری په رستن
 و سۆفییه تیه وه به ره و خۆشه ویست و شهیدا بوونی ته و او ئه پروا که واته عیشق و خۆشه ویستی
 تیکه له به ته سه ووفن، ئه مهش دیاردهیه کی تری نیو ئه ده بیاتی کوردیه.
 سۆفییه تی له به راییه کاندای وه ک ریازیاتی دهروونی وه هول و کۆششی سروشت و شکاندنی خده
 شه هوانییه کانی دهروون و ئازاردانی جهسته له پینا و پاکبوونه وهی گیان دایه (۸)
 له نیو تیکسته شیعیرییه کانی مه لای جهباریدا و له وه سفی به هاردا لایه نه عیرفانیی و سۆفییه نه که ی
 فرامۆش نه کردوه سه رزه مین و به هاری به ده سکردی خودا ئه زانی، چۆته نیو ئه فراندنه
 خوداییه کانه وه، تیایدا ئاماژه به هه ندی له که ره سه کانی ته سه ووفی وه ک صه بو، قه رقه ف، مه ی
 تاد ئه کات وه ک کارونزا و پارانه وه هه روه ها ده نگه موسیقییه کانی وه ک زیل و به م
 و دائیره وده ف.

وه قت نۆشا و نۆش صه بو ی قه رقه فه ن

ده نگ زیل و به م دائیره وده فه ن

مه ی و جیلوه و خه م و خۆشه ویستی و موحییه ت.

مه یه ن مه عشوقه ن مۆبه ته ن مه یله ن

خه مان له بریزه ن پیالان که یله ن

جیلوه ی جوانییه کانی خودا.

شه ره ن شو ره شه ن غه وغان غریوه ن

مه رجیلوه ی جه مال دلان فریوه ن

نه گشت دیاری ته جه للای توره ن

فیتنه ی گیرو دار قه تل مه نسوره ن

فه نافیللاهان مه ست دل ئه فگا

بیباک مه و اچان انی انا الله (ل، ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ دیوانی

مه لای جهباری.

ئاماژه کردنه به فه رموده که ی مه نسوری جه للاج و توانه وه له زاتی خودا. دواتر بادانه وه به لای
 مه یگیردا

ئەى ساقى دەخىل من وەى زامەوہ
ئىلتفاتى کەر، بۆوہ لامەوہ
عیلاجى پىمدەر وەسودمەندم بۆ
باعىس حەيات بەخش قەيد بەندم بۆ (۳۷)
ئە پارىتە وەوداوا ئەکا تا لەم گىرودا وەى ئەم دونىاي فەنايە بەرەو دونيا هەتا هەتايە کەى بباتە وە
هەر بە وپىيەى قۇناغى تەمەنى بەرەو ئاوا و ابوون ئەروا و ئەلى:
رستگارم بکە نەى بەندو دامە
قەدەم رەنجانکەر وەدەم تەمامە (۹) ديوان ل ۳۷ و ۳۸
هەر لە ناواخنى پارانە وە کەيدا وەک هەر بنەمايە کى سۆفیانە ئاوردانە وە لە موسىقا و ابەستە کردنى
بەسروشتمە وە، بانگ لە موتريب، ئاوازخوان ئەکات کە بەخۆى و کەرەسە موسىقا کەيە وە ئاوازيک
بچرئى بە چەنگ و سەنتور و قانونە کەى و سازى ئەرغەنونە کەى تاسەر مەستى بکات و ئەلىت:
موتريب تۆش وە چەنگ دلنە وازە وە
وەسۆز سەمتور سەدای سازە وە
وەو مۆزىقەى مەشق سەدقانونە وە
دەم وەسەدای ساز ئەرغەنونە وە
مەرباچان مەلايش نەهەستى ویش رەست
بى وە کاسە لىس مەستان ئەلەست (۱۰) ديوانە کەيل ۲۸ و ۲۹
ئە وەتانی ئاماژە بە وئايەتەى قورئان الست برىکم ئەکات، ئەوەش خۆى لە خۆيدا
قوولبوونە وەيە کى ديارى لايە نە عىرفانىي و سۆفییە تىە کەى مەلاى جەباريە . کە خۆى ئەکا
بە کاسە لىسى و مەستى ئەلەست.
يە کىکى تر لە سۆفیتی سىفەتە کانى خودا ناسى عىشق و خۆشە وىستىيە، کە بالأتىرین
خواناسىيە و گرنگىرین دۇخىشیتی، بەيە کى لە بنەما گرنگە کانى کۆشكى سۆفیکە رى ئەژمىررى،
عىشقىش يە کىکە لە و دۇخانە و بە هرەيکى خودايیە نەک هی مرؤف سەرەلدان و روشنايى
و رووناکى بە تىشكى خۆشە وىستى کە هی ئاسمانە کانه، هەربوونە وە رىکىش بىەوئى راستى
خامۆش بکا، ئە وە تاقەت ناتوانیە بە رامبەر و ئامبازيدا راوەستى (۱۱)
هەر لە وروانگە يە وە مەلاى جەبارى کۆمەلى تىکستى هەيە ئەگەر چى بەروالەت بۆخۆشە وىستى يا
دلدار و توونى يابۆ يە کىکى تر وەک سکا لانا مەيە ک نووسىویتی بۆ وەى فرىاي بکەوئى
و بەخۆشە وىستە کەى بگەيەنى، کە کۆمەلى ئاماژەى سۆفیانەى لە خۆگرتوون لە ناواخنى
ئە و دۇخە لىرکىيە وە بەرە و عەشقى حەقىقى و خودايى رۆيشتو وە، کە لە وەپىش نموونە مان
بۆهنا وە تە وە، چ لە وەسفى بە هاردا، کە لەسروشتمە وە بۆخۆشە وىستى مەجازيە کەى لە وئو بۆ
عەشقى راستە قىنەيى خودايى و خۆکردنە کاسە لىسى رۆژى ئەلەستى فەرمودەى
خودايى، کە لە رۆژى حەشردا بە نەفى پىيان ئەلى الست و من ربکم. وەلامى بە بەلى ئەدا پشت کردنە

له خوداو ههلبژاردنی سزاو دۆزهخ به نه خیریش پاداشت و به ره و فیردهوس و به هه شته، مه لای
جهباریش لهوئ وه مهستی بادهی ئه و ئه لهستهیه.

له شیعری شای شیرین دهستوردا، جوانی خو شه ویسته که ی و وه سفی ئه ندامانی جهسته ی
بوئه وتوانا خوداییه ئه گێریتته وه وه موو

جهسته ی به ئه فراندنی خواوه وابهسته کردووه. به و که ره سانه ئه یانشو بهینی: وه ک بالابه ئه لفی
قودرته ی قادر، دم به فنجانیه ی کارخانه ی فهورورپرله شه رابی پاکی خودایی، که هه مووئه مانه
گیان به له شیدا ئه هینیه وه، ئاماژه به زیندوو بوونه وه ئه کات

شای شیرین دهستور، شای شیرین دهستور

دیده ش سیا که رد وه سورمه ی کوئ توور

قهوس ئه لفه که ی که شیده ی قودرته

مه گه ردهست قودرته کیشاوی ئه وخته (۱۲) دیوان ل ۴۰

له شیعری نه و وه هاردا دیمه ن و که ره سه کانی سروشت ئه هینیتته وه نیو ته خته ی بیرو هوشی
و به شیوه یه کی رازاوه رهنگیان پی ئه داته وه به یه ک گه یشتنی دلداران و دهنگ و ئاوازی بالنده کان
وهیتانی که ره سه موسیقییه کان تیکه ل و ئاویتته به یه کترین ئه کات وهیتانه وه ی کو مه لئ
بیره وه ریی ژیا نی مرو قایه تی و سروشت و ئاماژه به کو مه لئ رووداو و چیرۆکی وه ک: شیرین
و فراهادوله یلاومه جنون ئه مانه و ئه وسیماجوان و کراوه ییه ی به هاری نوئ، که هه مووده شت
وده ری سهوز و گو لره نگ کردووه

وینه و دیمه نیکی جوانی ئه فراندنه خوداییه کانمان بوئه خاته روو و ئه و جار به سه رهاتی
خو شه ویستی نیوان خوداو موسامان پی رائه گه یه نی، که هه میشه له بیرو هوشی بینینی خودا بوو
دوست نه به هانه ی دلستانی بو

(لا قهید) نه جواب (لن ترانی) بو (۱۳) دیوان ل ۷۱

که ئاماژه یه به ئایه تیکی قورئانی پیروژ

بیگومان ئه مه ش ئه وه ئه گه یه نی که مه لای جهباری ته واوه و گری لایه نه عیرفانیه ئیسلامیه که
بووه. هاتوو له

وه سفی ته واوی به هاردا ژوان و خو شه ویستی دلداران و دهنگه سروشتی و موسیقییه کان
وتیکه لکردنیان واته وابهسته کردنی به رووداویکی ئایینی عیرفانی، گه رانه به دوا ی بینینی خودادا
له لایه ن پیغه مبه رموساوه..... جو ره لیکچواندنیکی جوانی
خولقاندوو ه .

ئه و جار ده رخستنی حالته و دۆخی خو ی و مانه وه ی له و دنیا تاریک و نوته که دا، که لای سو فیان
به دنیای فانی هاتوو ه

واتە دونیایەکی بێ رووناکی لەبەرانبەر دونیایەکی باقی دواوژ قیامەتی روون ورووناکیی
خودایی وئاواتەخواری شادبوونەووەیەتی بەخۆشەوێستەهەتاھەتاییەکی کەخودا و ئەودونیاوەی
قیامەتە. کەشادبوون بەمەرگە.

مەرملایش نیشۆشەوونەدەيجورا

نەتیرەئێ تاریک سیای بێ نوورا

ئەرستارەش بێ نەواو بەرگ بۆ

وهدین دلداریت شاد مەرگ بۆ (۱۳) دیوان ل ۷۱

هەرۆهە لەچامەییەکی شیعیری دا کەفارسیە هەر خودی مەلالەسکالانامەییەکیدا لە دەست گەردون
،کەبەگورگی پیری چواندوو

،هەرۆهە لە دەست حاکمان و دەسەلاتداران لە ولاتی عیراق بۆسولتانی عوسمانی سولتان
مەجید بەرز ئەکاتەو، بەم شیۆهەییە باس لەخۆی ئەکات کەخواناس وپیشنوویژی مزگەوت
وسۆفی و زاهیدی پەرستگایە.

من کە مصەلای مسلمان بودم

مسجد خانەئێ یزدان بودم

معبدهئێ صۆفی وزاهدبودم

موعظه واعظ و عابدبودم ۱۴ (دیوان ل ۸۰)

پاشان باس لەو دۆخە ئەکات کە ئەوانەئێ دەوروبەری لەکاکەیی و فەلەوخەلکی ناموسولمانن
ئەوئەندە بایەخ بەمزگەوت نادەن بۆیەسکالاکەئێ بەرەو رووی مۆتەسەریفی شارەزوور کە رکۆکی
ئەو وەختە ئەکاتەو، کە راوتەدبیریکی بۆبکات لەوئیشدا ئەوەمان بۆ روون ئەکاتەو کە
کە رکۆک پایتەختی شارەزوور بوو مۆتەسەریفی هەبوو یالایەتی شارەزوور بوو

سه رچاوه کان

- (۱) دیوانی مه لی جهباری، جه بار جهباری، ۱۹۶۸، پینشه کیی دیوانی مه لافه تاحی جه بلری هه رده ووول کاکه یی
- (۲) که رکوک و بزاقی شیعی کوردی نامه ی دکتور احمد محمد احمد سعید، ۲۰۰۱
- (۳) دیوانی مه لای جهباری، جه ار جهباری، ل ۳۱
- (۴) انوار الحقیقه، مبرزاسه عیدی نوری بدیع الزمان، جیهادی ئه هلی حه ق، ته سه ووف، شیخ حسین خالد موفتی، ۱۹۹۷، ل ۴۹
- (۵) الصوفیه و التصوف، شیخ عدنان خضرو محمد کریم راجح، ط ۲، بلاسنه
- (۶) دیوانی مه لای جهباری، هه رده ویل کاکه یی، ل ۳۱
- (۷) هه رئه و سه رچاوه یه، هه رئه و لاپه ره یه
- (۸) الالصوفیه نشاتها و تطورها، دم محمد عبده و طارق عبدالحایم، مصر، قاهره، ۲۰۰۶
- (۹) دیوانی مه لای جهباری، ل ۲۷ و ۳۸
- (۱۰) هه رئه و سه رچاوه یه ل ۲۸ و ۲۹
- (۱۱) تاریخ التصوف الاسلامی، غنی قاسم، ترجمه عن الفارسیه، صادق نشات، القاهره، ۱۹۷۲، ل ۶۷
- (۱۲) دیوانی مه لای جهباری، ل ۷۱
- (۱۳) هه رئه و سه رچاوه یه ل ۷۱
- (۱۴) هه رئه و سه رچاوه یه ل ۸۰

ئەنجام

مەلای جەباری ئەگەرچی ئاخواوتن و ناوچەکەیی و شوینەزاکەیی کرمانجی خوارووە، بەلام زمانە شیعرییەکەیی گۆران هەورامییە.

پەيوهندی له گەڵ شاعیران و زانایان و پیاو و ماقولانی کوردستان پەيوهندییەکی رۆشنبیری و کۆمەلایەتی بوو

له وقوناغ و سه‌رده‌مه‌یدا دیارده‌ی ته‌سه‌ووف و عیرفان له‌سنووری کرمانجی خواروودا له‌په‌روسه‌ندا بووه، به‌تایبه‌تی هه‌ردوو رێبازی نه‌قشی و قادری، ئەم له‌ده‌قه‌ شیعرییەکانیدا کۆمه‌لی هیماسیمای سۆفیتی و عیرفانیان تیا به‌دی ئەکری، ئەتوانین بلیین به‌ماوه‌یه‌کی که‌م پیش بڵاوبونه‌وه‌ی ئەودوو رێبازه‌ ئەمدیارده‌یه‌لای مه‌لا بوونی هه‌بووه

له‌ده‌قه‌ شیعرییە و لیریکی و سروشتییه‌کانیدا نمونه‌ی سۆفیانە و عیرفانیان هه‌لگرتووه، به‌تایبه‌تی له‌نامه‌ شیعرییەکانی و وه‌سفی به‌هارو سکا‌لانامه‌کانیدا.

ملخص البحث

صوفية الملا الجباري

البحث بهذا العنوان بحث تحليلي ووصفي، وسبب اختياري لهذا الموضوع ان ملا الجباري في وقت كان من اهالي المنطقة الناطقة باللهجة الكرمانجية الجنوبية في كركوك وحواليها فقد نظم اشعاره باللهجة الهورامانية (گورانية)، ويعود السبب في ذلك الي توسع اتباع الطريقتين القادريه والنقشبندية في السليمانية واطرافها، ومن ثم استخدام اللهجة الهورامية في مناطق گرميان بشكل ملحوظ، لقد استخدم الملا الجباري مجموعة من الرموز والاشارات الصوفية في اشعاره والتي تعكس مبادئ الصوفية والعرفان.

اما نطاق البحث يتكون من محورين:

المحور الاول تناولت فيه نبذة عن حياة وعلاقاته الاجتماعية والثقافية واسباب نظمة الشعر باللهجة الهورامية رغم كونه من الناطقين باللهجة الكرمانجية الجنوبية.

المحور الثاني سلطنا الضوء على تلك النصوص الشعرية تتضمن الافكار والمبادئ التصوفية والتي تحتوي على اشارات ورموز تصوفية وعرفانية، وفي بحثي هذا اعتمد على عدده من المصادر الموثوقة باللغتين العربية والكوردية.

Abstract

This research entitled sophism in Mula Jabbari's poetry is a descriptive and analytic. The reason behind choosing this topic is due to the fact that he was from the area using Southern Kuramnji dialect whereas his poems were written in Gorani dialect. Both mysticism and Sophism were two prominent trends in Kurdistan, especially Naqishbendi and Qadritenets in Sulaimani area. Though he was from Garmiyan, he wrote his poetry in Goranidialect referring to sophism. This proves that he, as a poet and religious man, tried to reflect this perspective in his poetry. The research is divided into two parts: the first is dedicated to the poet's biography and his social activities as well as the reason behind writing his poetry in Goran's dialect.

The second part sheds light on those texts expressing sophism and mysticism.